

داروی متوتروکسات چیست؟

متوتروکسات یکی از موثرترین داروهایی است که بطور شایع برای درمان آرتريت روماتوئید و هم چنین درمان آرتريت روماتوئید کودکان، لوپوس، آرتريت پسوریاتیک میوزیت ها، واسکولیت ها و بعضی بیماری های دیگر روماتیسمی تجویز می شود. این دارو، یک داروی تضعیف کننده سیستم ایمنی است و جزو داروهایی است که بعنوان داروهای ضد روماتیسمی تغییردهنده سیر بیماری شناخته می شوند. منظور از این عنوان این است که برخلاف داروهای ضد التهابی غیر استروئیدی و استروئیدی این داروها فقط علائم بیماری را از بین نمی برند بلکه بر روی سیر بیماری نیز تاثیر دارند متوتروکسات از دهه ۱۸۹۰ برای درمان آرتريت روماتوئید بکار می رود.

متوتروکسات با مقادیر زیاد (حدود ۱۱۱۰ میلی گرم در روز و بیشتر) برای درمان بعضی از سرطان ها بکار می رود. مقدار مصرف متوتروکسات برای درمان بیماری های روماتیسمی در مقایسه با سرطان ها بسیار کمتر است. بعنوان مثال، مقدار مصرف متوتروکسات برای درمان آرتريت روماتوئید حدود ۷/۵ تا ۵۵ میلی گرم در هفته است. علاوه بر بیماری های روماتیسمی، متوتروکسات در درمان بیماری هانی مثل بیماری کرون بیماری التهابی روده) و بیماری اسکروز مولتیپل و بیماری های دیگری که به علت اختلال در سیستم ایمنی بوجود می آیند هم مصرف می شود.

روش مصرف متوتروکسات در بیماریهای روماتیسمی

متوتروکسات به صورت قرص های ۵/۵ میلی گرمی و آمپول های ۵ و ۵۱ میلی گرمی در ایران وجود دارد برای درمان آرتريت روماتوئید، تعداد ۳ تا ۴ قرص (معادل ۷/۵ میلی گرم تا ۱۰ میلی گرم با هم فقط در یک روز در هفته (مثلا جمعه ها) مصرف می شود با توجه به تاثیر درمانی و در صورت عدم وجود عوارض جانبی، در صورت لزوم مقدار دارو بتدریج ممکن است اضافه شود تا به ۵۱ تا ۳۱ میلی گرم در هفته برسد در صورتی که تعداد قرص های متوتروکسات زیاد باشد، می توان آنها را در ۵ وعده (مثلا صبح و شب فقط یک روز در هفته در روزهای جمعه) مصرف کرد. مصرف متوتروکسات در آخر شب و با معده خالی جذب آن

را زیاد می کند. از طرفی مصرف دارو همراه با غذا (شام) باعث کاهش تهوع می شود. برای مقادیر بالاتر از ۵۰ میلی گرم در هفته، و برای کاهش عوارض جانبی، ممکن است از نوع تزریقی متوتروکسات استفاده شود متوتروکسات را می توان هم زیر جلد و هم در عضله تزریق کرد برای درمان سایر بیماریهای روماتیسمی نیز، مقدار مصرف متوتروکسات تقریبا مانند مقدار مصرف آن در آرتريت روماتوئید است در بچه ها، مقدار دارو با توجه به وزن کودک محاسبه می شود. برای پیشگیری از بعضی عوارض متوتروکسات مانند تحریک معده، زخم دهان و بالا رفتن آنزیم های کبدی، اسید فولیک روزانه ۱ میلی گرم و یا اسید فولینیک ۵ میلی گرم در هفته تجویز می شود. تاثیر درمانی متوتروکسات در بیماری های روماتیسمی معمولا بعد از ۳ تا ۶ هفته ظاهر می شود ولی ممکن است تا ۵۰ هفته هم اثرات آن ظاهر نشود. درمان با متوتروکسات معمولا برای مدت طولانی تا زمانی که عوارض ایجاد نشده باشد، ادامه می یابد. اگر درمان با متوتروکسات بعد از چند هفته قطع شود، احتمال عود علائم بیماری وجود خواهد داشت. اگر در روز مصرف متوتروکسات، دچار بیماری مانند تب یا اسهال و استفراغ شوید، می توانید مصرف آن را تا بهبودی به تعویق بیاورید.

عوارض جانبی متوتروکسات

متوتروکسات داروی بسیار موثری است، ولی عوارضی هم دارد که باید بطور جدی مراقب آن ها بود. بعضی از عوارض دارو با کم کردن مقدار دارو از بین می روند و برای بعضی از عوارض نیز لازم است که دارو قطع شود در بروشورهای دارونی که در جعبه متوتروکسات وجود دارد لیست عوارض بالقوه مختلف نوشته شده است. باید دانست که این عوارض در مورد مقادیر بالای متوتروکسات که برای درمان سرطان ها استفاده می شود بیشتر صادق است تا مقادیری که برای درمان بیماری های روماتیسمی مصرف می شود.

عوارض شایع متوتروکسات

تهوع، استفراغ و اسهال که برای کاهش این عوارض بهتر است دارو با غذا و در شب مصرف شود در صورت لزوم می توان از داروهای ضد تهوع استفاده کرد. زخم های دهان که با مصرف ویتامینی بنام اسید فولیک یا

اسید فولینیک احتمال بروز آن کم می شود. خشکی پوست و ضایعات پوستی مختلف و افزایش حساسیت به نور آفتاب استفاده از کرم های ضد آفتاب و کلاه توصیه می شود. احساس خستگی، سردرد و منگی در بعضی از بیماران تشدید موقت درد در مفاصل و عضلات بعد از مصرف دارو در بعضی از بیماران پزشک مراجعه کنید. ممکن است عارضه ریوی به آهستگی ایجاد شود که علامت آن سرفه های خشک است. نازک شدن و ریزش موها، این عارضه نیز به ندرت اتفاق می افتد. ریزش مو دائمی نیست و با قطع دارو، موها دوباره می رویند.

عوارض دیررس متوتروکسات

متوتروکسات برای درمان بیماری هانی مثل آرتريت روماتوئید به مدت طولانی مصرف می شود بنابراین بعضی عوارض دیررس دارد که عبارتند از: سیروز کبدی: بیماری سیروز کبدی بعد از مصرف طولانی متوتروکسات بطور نادر گزارش شده است با کنترل آزمایشات خون بطور مرتب، خطر بروز این عارضه را می توان کم کرد.

عوارض غیر شایع یا نادر متوتروکسات

عوارض زیر کمتر دیده می شوند ولی اهمیت آنها بیشتر است. این عوارض عبارتند از: اثر بر روی تعداد گلبول های خون: متوتروکسات بندرت موجب کاهش تعداد گلبول های سفید خون می شود گلبول های سفید خون برای مبارزه با عفونت ها لازم هستند. همچنین تعداد پلاکت های خون ممکن است کاهش پیدا کنند. پلاکت ها برای توقف خونریزی لازم هستند. به همین دلیل، آزمایشات خون ۴ تا ۵ هفته پس از شروع متوتروکسات و سپس هر ۱ تا ۳ ماه برای کنترل تعداد گلبول های خون باید انجام شود. اگر در حین مصرف متوتروکسات، دچار زخم های دهان، خونریزی زیر پوستی، خون دماغ، خونریزی از لثه ها، تنگی نفس، عفونت و یا تب شوید، بلافاصله به پزشک اطلاع دهید. عوارض کبدی متوتروکسات می تواند موجب التهاب در کبد شود که یک نوع هپاتیت می باشد. آزمایشات خون برای تشخیص این عارضه نیز باید مرتباً انجام شود اگر آزمایشات خون، بالا رفتن آنزیم های کبدی را نشان دهد، مقدار مصرف دارو را پزشک کم می کند و یا در مواردی ممکن است آن را قطع کند چنانچه متوتروکسات با داروهایی مثل لفلونامید یا آرتیوپرین مصرف

دانشگاه علوم پزشکی شیراز

مرکز آموزشی درمانی شهید دکتر فقیهی

داروی متوترکسات (Methotrexate)

ویژه آموزش به بیمار

تهیه کننده

معصومه زارعی - کارشناس پرستاری

نابینا کننده

دکتر زهرا شیروانی

(متخصص زنان - فلوشیپ آنکولوژی)

منابع

www.rheumatology.org
www.uptodate.com/patients
www.nih.org

ویلیامز ۲۰۲۱

نابستان ۱۴۰۴

EDU-PT-111/A

پزشک مراجعه کنید. تداخل دارونی متوترکسات: متوترکسات با بعضی داروها تداخل دارویی دارد نام داروهایی را که مصرف می کنید به همه پزشکان خود بگویند. مصرف همزمان آنتی بیوتیک های حاوی تریمتوپریم مثل کوتریماکسازول و متوترکسات می تواند مشکل ایجاد کند و این نوع آنتی بیوتیک باید حتی الامکان مصرف نشود. آسپیرین با مقدار کم که برای پیشگیری از سکت قلبی و مغزی تجویز می شود را می توان به همراه متوترکسات مصرف کرد. مصرف متوترکسات به همراه داروهای ضد التهابی غیر استروئیدی بلامانع است بشرط آنکه عملکرد کلیه های طبیعی باشد. بیشتر واکسن ها را می توان در هنگام مصرف متوترکسات استفاده کرد ولی در مورد واکسن های حاوی ویروس زنده احتیاط های خاصی لازم است توصیه می شود واکسیناسیون بر علیه پنوموکوک و تزریق سالیانه واکسن آنفلوآنزا برای پیشگیری از این عفونت ها انجام شود. مقدار بی خطر مشروبات الکلی در هنگام مصرف متوترکسات معلوم نیست و بطور کلی توصیه می شود که از خوردن مشروبات الکلی اجتناب شود. عمل جراحی ادامه مصرف هفتگی متوترکسات با دوز کم، اشکالی در جوش خوردن زخم و بروز عفونت ایجاد نمی کند. حاملگی و شیر دادن: متوترکسات نباید در دوران حاملگی مصرف شود زیرا می تواند موجب سقط و یا ناهنجاری ها در جنین شود متوترکسات در موقع شیر دادن هم نباید مصرف شود. زنانی که در سنین باروری هستند، حین مصرف متوترکسات باید از روش های مطمئن جلوگیری از حاملگی استفاده کنند. زنانی که قصد حامله شدن دارند، باید ۳ ماه قبل از اقدام به حاملگی متوترکسات را قطع کنند. زمان مناسب قطع متوترکسات برای مردانی که از این دارو استفاده می کنند و قصد بچه دار شدن دارند معلوم نیست ولی توصیه می شود که مردان هم حداقل ۳ ماه دارو را قطع کنند.

شود، احتمال بروز عوارض کبدی بیشتر است. مصرف مشروبات الکلی و متوترکسات نیز عوارض کبدی را زیادتر می کند. عوارض ریوی: متوترکسات می تواند در ریه التهاب ایجاد کند. اگر متوترکسات به همراه لفلونومید مصرف شود، احتمال عارضه ریوی بیشتر می شود. عوارض ریوی ممکن است خیلی سریع اتفاق بیافتد. اگر بطور ناگهانی دچار تنگی نفس شدید، سریعاً به سرطان در بیماران مبتلا به آرتریت روماتوئید خطر بروز لنفوم (سرطان غدد لنفاوی) زیادتر از افراد طبیعی است. معلوم نیست که آیا مصرف متوترکسات در بیماران مبتلا به آرتریت روماتوئید احتمال بروز لنفوم را افزایش می دهد یا نه؛ اگر چنین افزایشی در کار باشد خیلی ناچیز است. از طرف دیگر متوترکسات با کنترل بیماری آرتریت روماتوئید ممکن است احتمال بروز لنفوم را کم کند این موضوع هم هنوز ثابت نشده است. ترک سیگار کشیدن در بیماران مبتلا به آرتریت روماتوئید توصیه می شود امتحان سالیانه پوست نیز برای تشخیص سرطانهای پوست توصیه می شود. باروری: متوترکسات بر روی باروری زنان و مردان تاثیری ندارد ولی بعلاوه تأثیرات سوئی که بر روی جنین دارد، سه ماه قبل از باردار شدن، چه در زنان و چه در مردانی که قصد بچه دار شدن دارند، این دارو باید قطع شود. احتیاط های لازم در موقع مصرف متوترکسات انجام آزمایشات خون: چون متوترکسات ممکن است عوارض کبدی و خونی داشته باشد، انجام آزمایشات خون بطور مرتب الزامی است. عوارض کبدی و خونی متوترکسات ممکن است بدون علامت باشند و فقط با انجام آزمایشات خون تشخیص داده شوند. انجام آزمایشات خون بویژه در چند ماه اول درمان و اگر متوترکسات همراه با داروی لفلونومید مصرف شوند اهمیت دارند. علاوه بر کنترل عوارض دارویی، آزمایشات خون تاثیر درمانی را هم نشان خواهند داد. برای چند ماه اول درمان، انجام آزمایشات خون هر ۴ تا ۵ هفته و سپس هر ۱ تا ۳ ماه توصیه می شود. اگر بعد از ۳ ماه، مشکلی در آزمایشات خون دیده نشود، آنگاه می توان فاصله انجام آزمایشات را زیادتر کرد. اجتناب از عفونت: چون سیستم ایمنی با مصرف متوترکسات ضعیف می شود، احتمال ابتلا به بعضی عفونت ها بویژه آبله مرغان و زونا زیاد می شود. بنابراین بیماران باید از نزدیک شدن به افرادی که مبتلا به این عفونتها هستند اجتناب کنند. اگر مبتلا به عفونت شدید و یا تب پیدا کردید به